

PRZYPOMNIENIA

- komutator $[X, Y] = XY - YX$ pól wektorowych X, Y
- operator deriwacji, a więc pewne pole wektorowe
- pochodna Liego $\mathcal{L}_X Y$ - "wzniczkowanie pola Y względem potoku pola X "

$$\mathcal{L}_X Y(q) = \left. \frac{d}{dt} \right|_{t=0} d\varphi_{-t}^X(Y(\varphi_t^X(q)))$$

- FAKT. $[X, Y] = \mathcal{L}_X Y.$

KOMUTATOR A KOMUTOWANIE POTOKÓW

5
11

Def. Lokalnie potoki pól X, Y na M komutują ^{na otoczeniu} w punkcie $p \in M$

jeśli $\exists \varepsilon > 0 \forall |t|, |s| < \varepsilon \quad \varphi_s^Y \circ \varphi_t^X(q) = \varphi_t^X \circ \varphi_s^Y(q)$ dla q bliskich p .

TWIERDZENIE. Lokalnie potoki pól X, Y komutują ^{na otoczeniu} w punkcie $p \iff$

$[X, Y] \equiv 0$ na pewnym otoczeniu punktu p .
 $(\equiv \mathcal{L}_X Y = 0$ na otoczeniu punktu p).

Dla dowodu \Leftarrow potrzebujemy

FAKT. $\varphi: M_1 \rightarrow M_2$ dyfeomorfizm, X_1 -pole na M_1 , $X_2 = d\varphi(X_1)$ -pole na M_2 .

Więc φ przesuwa trajektorie pola X_1 na trajektorie pola X_2 , tzn.

$$\varphi(\varphi_t^{X_1}(p)) = \varphi_t^{X_2}(\varphi(p)). \quad \square \quad \left| \begin{array}{l} \text{Skąd: } \mathcal{L}_X Y = 0 \Rightarrow d\varphi(X) = Y \Rightarrow \\ \varphi^X(\text{trajektorie } Y) = \text{trajektorie } Y \\ \Rightarrow \text{przemianności potoków.} \end{array} \right.$$

Dowod \Leftarrow : $[X, Y] = 0$ na otoczeniu p , czyli $\mathcal{L}_X Y \equiv 0$ na otoczeniu p .

Oznacza to że

$$\frac{d}{dt} \Big|_{t=t_0} (d\varphi_t^X)(Y(\varphi_t^X(q))) = 0 \Big|_{t=t_0}(q)$$

dla q bliskich p oraz
 to bliskich 0

$$\text{bo } \frac{d}{dt} \Big|_{t=t_0} (d\varphi_t^X)(Y(\varphi_t^X(q))) = - \frac{d}{ds} \Big|_{s=0} (d\varphi_{-t_0-s}^X) Y(\varphi_{t_0+s}^X(q)) =$$

$$= \frac{d}{ds} \Big|_{s=0} (d\varphi_{-s}^X) (d\varphi_{-s}^X) Y(\varphi_s^X(\varphi_{t_0}^X(q))) =$$

$$= (d\varphi_{-t_0}^X) \frac{d}{ds} \Big|_{s=0} (d\varphi_s^X) Y(\varphi_s^X(\varphi_{t_0}^X(q))) =$$

$$= (d\varphi_{-t_0}^X) [\mathcal{L}_X Y(\varphi_{t_0}^X(q))] = 0.$$

Obliczając po t dostajemy $d\varphi_t^X(Y(\varphi_t^X(q))) = Y(q)$

dla q bliskich p
 i dla każdego t

Zatem dla małych t lokalny dyfeomorfizm φ_t^X przenosi pole Y na siebie, a więc trajektorie (krzywizny) pola Y na trajektorie Y .

Mamy więc

$$\varphi_t^X (\varphi_s^Y(q)) = \varphi_s^Y (\varphi_t^X(q))$$

dla q bliskich p , małych s , czyli poleki komutują na otoczeniu p . \square

Dla dowodu \Rightarrow potrzebujemy pokazać

FAKT: Jeśli dyfeomorfizm φ zachowuje trajektorie pola Y , tzn. jeśli

$$\varphi(\varphi_t^X(q)) = \varphi_t^Y(\varphi(q)) \quad \forall q, \text{ t pole } Y \text{ jest } \varphi\text{-niezmienne, tzn.}$$

$$d\varphi(Y) = Y \quad \text{lub} \quad d\varphi(Y(p)) = Y(\varphi(p)) \quad \forall q$$

$$\text{lub} \quad Y(q) = (d\varphi)^{-1}(Y(\varphi(q))). \quad \left| \begin{array}{l} \text{Skorzystaj: poleki komutują} \Rightarrow \\ \varphi_t^X(\text{trajektorie } Y) = \text{trajektorie } Y \Rightarrow \\ d\varphi_t^X(Y) = Y \Rightarrow L_X Y = 0. \end{array} \right.$$

dowód \Rightarrow : Jeśli φ_t^X, φ_s^Y komutują w okolicy p

to dla małych t φ_t^X przenosi małe kawałki trajektorii pola Y w pobliżu p na trajektorie pola Y ;

$$\varphi_t^X (\varphi_s^Y(q)) = \varphi_s^Y (\varphi_t^X(q))$$

dla s w pobliżu 0 i q bliskich p

Oznacza to, dzięki FAKTowi, że

$$(d\varphi_t^X) Y(q) = Y(\varphi_t^X(q)) \quad \text{czyli}$$

$$Y(q) = (d\varphi_t^X) Y(\varphi_t^X(q))$$

$$\text{A więc } L_X Y(q) = \frac{d}{dt} \Big|_{t=0} (d\varphi_t^X) Y(\varphi_t^X(q)) = \frac{d}{dt} \Big|_{t=0} Y(q) = 0. \quad \square$$

UWAGA: Interpretacja komutatoru jako

$$\text{miej: } \frac{d}{dt} \Big|_{t=0} (p(t)) = 0, \quad \frac{d^2}{dt^2} \Big|_{t=0} p(t) = [X, Y]$$

$$[X, Y] = \frac{d}{ds} \Big|_{s=0} p(s)$$

WYPROSTOWANIE KOMUTUJĄCYCH ^{liniowo niezależnych} PÓL WEKTOROWYCH

Tw. X_1, \dots, X_k pola wektorowe na M , $\dim M = m \geq k$,

Zał. że na otoczeniu pkt $p \in M$ pola X_i

- parami komutują, tzn. $[X_i, X_j](q) = 0$
- są liniowo niezależne, tzn. układ $X_1(q), \dots, X_k(q)$ wektorów jest liniowo niezależny w $T_q M$.

Wówczas istnieje mapa φ wokół p , w której pola X_i mają postać

$$X_i(x_1, \dots, x_m) = \frac{\partial}{\partial x_i} \quad \text{dla } i=1, \dots, k.$$

dowód: ponieważ układ jest lokalnie układ p , możemy przyjąć, że

$$M = \mathbb{R}^m, \quad p = (0, \dots, 0), \quad X_i(\bar{x}) = \sum_{j=1}^m (X_i)_j(\bar{x}) \cdot \frac{\partial}{\partial x_j}.$$

Ponieważ $X_1(p), \dots, X_k(p)$ liniowo niezależne, więc macierz

$$\begin{pmatrix} (X_1)_1 & (X_2)_1 & \dots & (X_k)_1 \\ (X_1)_2 & & & \vdots \\ \vdots & & & \vdots \\ (X_1)_m & & & (X_k)_m \end{pmatrix} \quad \text{ma rang } k$$

Przyjmijmy, że wiersze od 1 do k - tworzą macierz nieosobliwą (przeinaczymy upodobnie jeśli trzeba).

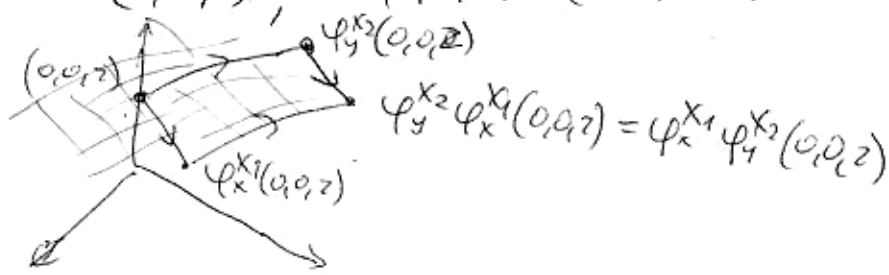
Rozważmy odwzorowanie:

$$\lambda(t_1, \dots, t_m) = \varphi_{t_1}^{X_1} \circ \varphi_{t_2}^{X_2} \circ \dots \circ \varphi_{t_k}^{X_k} (0, \dots, 0, t_{k+1}, \dots, t_m)$$

λ - gładkie, określone na otoczeniu $(0, \dots, 0)$, $\lambda(0, \dots, 0) = (0, \dots, 0) = p$.

Np. gdy $k=2, m=3$,

$$\lambda(x, y, z) = \varphi_x^{X_1} \varphi_y^{X_2} (0, 0, z)$$

Oblicmy dla $i=1, \dots, k$

$$\frac{\partial \lambda(t_1, \dots, t_n)}{\partial b_i} = \frac{d}{ds} \Big|_{s=0} \varphi_{t_1}^{X_1} \circ \dots \circ \varphi_{t_{i+s}}^{X_i} \circ \dots \circ \varphi_{t_n}^{X_k} (0, \dots, 0, t_{i+1}, \dots, t_n) =$$

$$= \frac{d}{ds} \Big|_{s=0} \varphi_{t_{i+s}}^{X_i} \circ \varphi_{t_1}^{X_1} \circ \dots \circ \varphi_{t_n}^{X_k} (0, \dots, 0, t_{i+1}, \dots, t_n) =$$

$$= \frac{d}{ds} \Big|_{s=0} \varphi_s^{X_i} \left(\varphi_{t_1}^{X_1} \circ \dots \circ \varphi_{t_i}^{X_i} \circ \dots \circ \varphi_{t_n}^{X_k} (0, \dots, 0, t_{i+1}, \dots, t_n) \right) =$$

$$= \frac{d}{ds} \Big|_{s=0} \varphi_s^{X_i} \left(\lambda(t_1, \dots, t_n) \right) = X_i \left(\lambda(t_1, \dots, t_n) \right)$$

$$D\lambda(0) = \begin{bmatrix} (X_1)_1 & \dots & (X_k)_1 & \dots & 0 \\ (X_1)_k & & (X_k)_k & & 0 \\ \vdots & & \vdots & & \vdots \\ (X_1)_m & & (X_k)_m & & \begin{matrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{matrix} \end{bmatrix}$$

bo $\lambda(0, \dots, 0, t_{i+1}, \dots, t_n) = (0, \dots, 0, t_{i+1}, \dots, t_n)$

$D\lambda(0)$ - nieosobliwa, więc λ - dyfomorfizm na otoczeniu 0

Ponieważ $d\lambda \left(\frac{\partial}{\partial b_i} (t_1, \dots, t_n) \right) = X_i \left(\lambda(t_1, \dots, t_n) \right)$, więc dla mapki

$\varphi = \lambda^{-1}$ mamy $d\varphi \left(X_i \left(\lambda(\bar{t}) \right) \right) = \frac{\partial}{\partial b_i} (\bar{t})$, czyli $X_i = \frac{\partial}{\partial b_i}$ w tej (p) mapce

□